

Nicolas Fargues na pláži

Román v románu není vynález dvacátého prvního století. Nicolas Fargues na něj však sází, sázku rovnou zvyšuje. A sice, pravda, s virtuálními knihami. Kniha, jakou si umanut napsat John, příliš nepostupuje a zřejmě ani nikdy nevznikne. A ta Belvalova, slavného televizního zpravodaje, byla zredigována černochem. Román v románu má svá úskalí: myšlenky, které se honí hlavou Johnovi, když otvírá Belvalův román, zpomalují vyprávění Nicolase Farguese, kterému se více daří ve vytváření konverzace a výstižném zachycení scény než v komentáři. Ale desítky stran, které jsou jím pokryty, přesto nedovolí, aby se rozkoš z četby úplně vytratila.

Neboť tento romanopisec umí docílit rychlého spádu, jak to ovšem dokázal ve svých šesti předchozích knížkách. Jeho čtenáři ve chvílce rozpoznají jeho záměr, usmívají se při ironických pasážích a často souhlasně pokyvují. Již od otevření knihy jste ohromeni filmem, který autor promítá – jednoho dne se bude žít kinematografií, tak citlivé je jeho vnímání obrazu. Na jednom místě je radnicí organizován sběr odpadků, kterého se John účastní.

započteno